

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καίθεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων. Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος β'

Ποίσις εὐφημιῶν

Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον, προσενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι, καὶ εὐθηνουμένῳ ταῖς χάρισιν, τῆς θεολαμποῦς φωτοχυσίας, τῷ ξίφει, τῷ διατέμοντι παθῶν τὰς ὀρμᾶς, τῷ στύλῳ, τῷ θεωρία ἀπαστράπτοντι, τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν τῇ λυχνία αὐγάζοντι τῆς ψυχῆς, Θεοῦ τὰ προστάγματα, τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Ποίσις οἱ εὐτελεῖς στέμμασιν, Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων, τὸν αἰθεροδρόμον Ἴερακα, τὸν οὐρανοφοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν πτέρυξι θεαίαις, τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἄρρηκτον, τὸ τεῖχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσειστον, τῆς τῶν ἡθῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὐσπλαγχνον.

Ὁρθρος ἀειφανῆς Ὅσιε, ἀνεδείχθης πυρσῷ χαρισμάτων, τοὺς παθῶν ἀχλὺ τυφλώττοντας, ἔλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πάτερ Ἀθανάσιε θεόφρον, διὸ πέρ, ὡς ἐπαυξήσαντα, τὸ τάλαντον, ψυχῶν σε, θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε τῶν ἀνιάτων μολώπων, σηπεδόνας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμοντα, καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχοντα τοῖς προσιούσί σοί.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Λαμπαδοῦ

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τὴ ψυχὴ καθυπέταξας, καὶ χαρισμάτων, ἔμπλεως γέγονας, τοῦ παναγίου Πνεύματος Ὅσιε, ὃ στηριζόμενος, τῶν πνευμάτων φάλαγγας τῶν πονηρῶν πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόπνευστε, ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸς πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαίοις κείμενος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν, εὐωδιάζων, ψυχὰς τῶν πίστει σοί, προσερχομένων, θεομακάριστε, ὅθεν βοώμεν σοί, καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς παρακλήσεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου λάμπεσιν, Ἱερῶς φωτιζόμενος, λαμπρὰς ἐδείχθης πάσιν αὐγάζουσα, σωτηριώδεις ἀρετὰς πάντοτε, ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει ἐορτάζομεν θεομακάριστε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἔνθεος ἡ ζωὴ σου, καὶ πανιέρων σου τὸ τέλος, Πάτερ, Ἀθανάσιε, ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Ὁρους πληθὺς συναθρεῖσα, ὡς ἔβλεπεν ἄπνουν ἐν κλίνῃ σὲ ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβόα, Δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἁγίε, δίδαξον, ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ὄκτιρας ὡς Πατὴρ, ὄντως συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος, Ὅμως κὰν ὧδε τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἄνω σὲ πάντες πλουτοῦμεν προστάτην καὶ πρεσβευτὴν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμώντές σε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον, ὁ γὰρ ἀχρόνως, ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος, Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε ἔλεθηῆναι τὰς ψυχὰς

ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους

Τὸν ἀνέσπερον φωστήρα τῆς οἰκουμένης μέλψομεν Ὅσιον Ἀθανάσιον, ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγώγησε, τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδαχαῖς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσεσιν, ἅσπερ, ἀφθονωτάτους οἶα κρουνοὺς, ἀπὸ χειλέων ἐπήγαξε, τὸ δέ, τῆ πράξει τῆ θαυμαστή, καὶ ἰσαγγέλω πολιτεία, πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος, καὶ ἀμφοτέρα, βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον, ὡς παιδοτρίβης ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος, Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τήνδε τὴν ποιμνην φρούρησον, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κράτυνον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος β'

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς

Τὸν Χριστοῦ ἐραστήν, τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ τοῦ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν, Οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβῶν, τὴν Ἰμὲν τοῦ κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην, ἦρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον, καὶ τὰ στίφη τῶν δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον, τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμῶν, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τὸ ἀληθές, τῆς Τριάδος τῆς πανουργοῦ, Ὡ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος θεοπρεποῦς! ὅτι γῆινος ὢν ἐν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον λαμβάνων, καὶ πρεσβευτῆς ἡμῖν γίνεται, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ'

Ἐξέλθετε ἔθνη

Ἐξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτούς, τὰ πανθαύμαστα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτή, ὥσπερ γὰρ ἄσαρκος σχεδόν, ἐν σαρκίῳ γεηρῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας, Γενεαὶ γοῦν σὲ πᾶσαι μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν, ἐξαιρέτως δὲ ἡ σὴ τιμία ποιμνη, τὸ λαμπρὸν σου τῶν πόνων στηλογράφημα, ἦν ἀνέδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνὴν ἦν οἰκητήριον στίφους μοναζόντων εὐπρεπὲς κατέστησας, ἢ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραΐζεται θαυμασίους, καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοις, καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε, καὶ πρεσβείαις ἐξαίτεται, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, ἢ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον, πάντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τοῦ θεοφόρου Πατρός, Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμαζέτωσαν, τοῦ παμβασιλέως τὸν γνήσιον οἰκέτην, τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος θεοῦ πανοπλία τροπώσαμενον, Ποιμένες καὶ διδασκαλοὶ, τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμασίας εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνῆ, τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον, τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίνουν, ἐν πράξεσιν ὑπερνεφῆ, ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμάρρουν, τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων, τὸν ἐδραστήρα τῶν κλονουμένων, τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι συμπαθέστατον, Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν, Πατέρων κορωνὶς Ἀθανάσιε, πρόστηθι τῶν σῶν οἰκετῶν, διὰ παντὸς ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποιμνην σου ταῖς ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων, προκύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν, Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατούμενους πρὶν, ἀπολύσαι φιλοανθρώπως εὐδοκήσαντα, Ποιμένες καὶ διδασκαλοὶ, τὴν τοῦ καλοῦ ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν, τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον νεφέλην, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, τὴν ἐμψυχόν τε κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότης θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσεᾶν στάμνον, τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην, ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἄσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν, Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας, οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις Ἀθανάσιε Ὅσιε, τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεῖς καθαρότητος, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε, ὅθεν καταυγαζόμενος, ἐώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγενημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος, παθῶν γὰρ τεμῶν τὰς ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμᾶς, ὑποστάς ἀνδρείως, Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριάμβευσας, τὴν ψυχόλεθρον πλάνησιν, τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν, ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στυλὸς φωτοειδῆς ἀρετῶν, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, σὺ ὄφθης τῶν ἐν τῷ Ἄθω, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεῶν ὀρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν, τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλήκ τροπῶσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες θεομακάριστε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρῦσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς θεὸν πρεσβευτὴν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες, ὧ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες, Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος, Χαίροις φωστὴρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδουχὼν τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν τοῖς πυρσεύμασι, Χαίροις τῶν ἐν ὀδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων, Σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύση πρεσβέων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποιίμνης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. β'

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων, τὰς φάλαγγας, ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἡμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς, Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν...

Θεοτοκίον Ἦχος γ'

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθεῖση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη, Ἰωσήφ

Ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρόν, ἀναλαβὼν τὸν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως ὅσιε Ἀθανάσιε, καὶ πᾶσι μονασταῖς, ἐνασκουμένοις σεμνῶς, γεγένησαι κανὼν, καὶ τύπος ἔνδοξε, Ἀλλὰ τοῖς θείοις σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβὼν νῦν βασιλεια, μὴ διαλίπης, καθικετεύων, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μὴ εἰσέλθῃς μέτ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοὶ βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ, ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμά, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω, Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ληστήν καὶ Πόρνην καὶ τόν, Ἄσωτον, καὶ τὸν Τελώνην φιλόανθρωπε, οὐ γὰρ δικαίους, ἤλθες τοῦ σῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι, τῶν ἀσωμάτων, σοφῆ Ἀθανασιε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδῃς, ἢ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν' καὶ οἱ Κανόνες

Ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀθανάσιον ὑμῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἀρματηλάτην Φαραῶ

Ἀθανασίας γεγονῶς ἐπόνυμος, ἔτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ὄφθης Πάτερ, Ἀθανάσιε, ἀθανασίας μέτοχος, μεταστὰς τῶν προσκαίρων, Ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένων σου.

Θεοσεβὴ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὀνύχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτήσιν, γεννητόρων στέρησις, σὲ οὐδαμῶς ἐκώλυσεν, ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὀλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφρουν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν Κτίσαντα.

Ἀπὸ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἴνεσιν, τολμήσας ἄδω σοί, τῷ περὶ σὲ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τὴν ἀγάπῃ δέσμιος, Ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοί, τοῦτον προσκομίσει τὸν ἔπαινον.

Θεοτοκίον

Νέον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν, νέας ἐν γῆ τρίβους, ἀρετῆς δεικνύμενον, οὗ ὁ κλεινὸς θεράπων σου, Ἀθανάσιος Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τούτῳ σοὶ τὸν οἶκον ἐδείματο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ

Ὦδὴ α' Ἦχος β'
Δεῦτε λαοὶ

Ἀρδευτικαῖς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεσι, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα μου, Πάτερ κατάρδευσον, Λαμπαδὲ θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμεῖν σε, ἔμπνευσον Ὅσιε.

Σὺ τὸν σταυρόν, τῶν σῶν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ διὰ σὲ τὴν σταύρωσιν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν ἐπικαλούμενος, ἐταπεινώσας

τοῦτον, καὶ νίκης ἀνεπλέξω, Πάτερ διάδημα.

Θεοτοκίον

Τις ἐξείπειν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν, Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἀπιφανέντα, σωτήρα πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἀθανασίου

Ὡδὴ γ'

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς

Ἀπὸ παιδὸς τὴ πρὸς Θεόν, ἀγάπη συνειλημμένος, τοὺς ὁμήλικας τῶν παίδων ἀθροίζων, καὶ χορείαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρυθμιζεις, τῶν παιδικῶν πανσόφως, τούτους ἐθῶν ἐξαιρούμενος.

Σοφίας ἔρωτι βληθεὶς, πρὸς τὴν εὐδαίμονα πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίνη θεόφρον, καὶ ὡς μέλιττα σοφὴ, καὶ μελουργὸς τὰ καίρια τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περιττὰ καταλέλοιπας.

Ἰστίω Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν σου ὀλκάδα, κυβερνήσας εὐσταλῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν ποντοπορίαν ἤνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἤχθης λιμένας μακάριε.

Θεοτοκίον

Ὁ πρὸ αἰῶνων γεννηθεὶς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρὸς σου προῆλθε, καὶ ἐθέωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὁσίων δήμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

Τοῦ Λαμπαδοῦ

Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε

Ἡ συχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις κρυπτόμενος, χάριν θεϊκὴν ἐκομίσω, θεόφρον μακάριε.

Ταπεινώσει ὑψούμενος, τὴ ἀγάπη πτερούμενος, πρὸς τὰς νοητὰς καταπαύσεις, μετέβης Πατὴρ ἡμῶν.

Ἐγκρατεία συνέζησας, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, ὅθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, θεόφρον διέφυγες.

Θεοτοκίον

Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ρύσαι ἀπειλῆς ἢ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπίκηρα καὶ τερπνά, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλούντί σε Ὅσιε, καὶ ἐπ' ὧμων ἄρας, Σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας, ὅθεν καὶ Ποιμένα, τῶν οικείων προβάτων, καλῶς προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος, Ἀθανάσιε Ὅσιε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχεες, τὸν πάντα βαστάζοντα, ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοὶ δώρησαι, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλος σου.

Τοῦ Ἀθανασίου

Ὡδὴ δ'

Σὺ μου ἰσχύς Κύριε

Νοῦν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος, καὶ ἐνθέοις, ἔργοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν καλὴν, ἤνυσας ὁδόν, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων, ἐνέδρας καὶ πανουργεύματα, καὶ τὰς ραδιουργίας εὐσεβῶς ἀπεκρούσω, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐλόμενος.

Ὑπεισελθῶν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυγόν, καὶ τῷ θείῳ, φόβῳ στοιχειούμενος, καὶ καθαρθεὶς, σῶμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἀγνείας, καὶ σωφροσύνης ὑπόθεσις, καὶ ὄρος ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ

ἀγάπης εἰκὼν Ἀθανάσιε.

Μετεσχηκῶς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς θύραθεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσοφώτατα, τὸ προσφυῆς καὶ λυσιτελοῦν, ἐκάστης διείλες, δικαιοσύνη φραττόμενος, φρονήσει, ταπεινώσει, συνέσει καὶ ἀνδρεία, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμπρέπων χαρίσμασι.

Θεοτοκίον

Νώτοις φρικτῶς, χερουβικοῖς ἐποχούμενος, ὁ Δεσπότης, θρόνον ὡσπερ πύρινον, τὴν σὴν Ἄγνη, ὄκησε νηδύν, καὶ σαρκὸς προσλήψει, τὴν ἀνθρωπίνην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς διδάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὅσιος, Ἀθανάσιος μόνη πανύμνητε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ Εἰσακήκοα Κύριε

Εὐωδία γενόμενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς θεαῖς ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μύρα βρυσὶς θεόπνευστε.

Φανεροῦσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δόξαν τουτου Πάτερ, ἐπὶ χρόνοις πλείστοις μακαριώτατε.

Τῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νὺν τὴν σορόν, ἐκ ταύτης ἐξαντλοῦμεν, Λαμπαδὲ τὰς ῥώσεις ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον

Δυσωπούμεν σε, Ἄχραντε, τὴν τὸν Θεόν, ἀσπύρωσ συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Τοῦ Ἀθανασίου

Ὡδὴ ε' Ἵνα τί με ἀπόσω

Ὡφθης ὡσπερ μαγνήτης, ἔλκων τὴ γλυκύτητι Πάτερ τῶν λόγων σου, πρὸς διδασκαλίαν, καὶ ἀφάσιν τῶν παραινέσεων, τοὺς ἐφιεμένους, διηνεκῶς ὄρᾶν καὶ βλέπειν, τὸ σεπτὸν καὶ χαρίεν σου πρόσωπον.

Νόμοις θείοις ὑπέικων, καὶ ταῖς προσταγαῖς πειθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος, νομοθέτης ὦφθης, μοναστῶν καὶ κανῶν ἀκριβέστατος, παιδευτὴς ἀφρόνων, καὶ ὁδηγὸς πεπλανημένων, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει Ἀοίδιμε.

Ἀρετῶν ἐκμαγεῖον, καὶ τῶν χαρισμάτων δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πέλων, Ἱερὸν καὶ τερπνὸν φροντιστήριον, ἐδομήσω πᾶσαν, διαγωγὴν καὶ πολιτείαν, προσφυῆ μονασταῖς ἐκτιθέμενος.

Θεοτοκίον

Ῥητορεῦδον οὐ σθένει, στόμα κατ' ἀξίαν σὲ μέλειν Πανύμνητε, ἀνωτέραν οὔσαν, Χερουβὶμ καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως, διὸ σὺν τῷ θεῷ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καθικέτευε.

Τοῦ Λαμπαδοῦ

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς

Ταῖς θεϊκαῖς ἀστραπαῖς, λαμπαδοχούμενος ἀεὶ ἤστραψας, φωτιστικὴν αἴγλην ἰαμάτων, φωτίζων τοὺς πιστοὺς, ταύτην σου τὴν μνήμην, γεραίροντας Ὅσιε.

Κλήσει κατάλληλον, πρᾶξιν δεικνύμενος λαμπὰς πέφυκας, τῷ θεϊκῷ προσαναπτομένη, τοῦ Πνεύματος πυρί, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

Μύρον ἠδύπνοον, ἐξ ἀενάων θησαυρῶν Ὅσιε, τῶν θεϊκῶν πηγῶν ἀναβλύζεις, διώκων τῶν παθῶν, πᾶσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Σοὶ τὴ τεκούση Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν, Χαῖρε ἀγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν, χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Τοῦ Ἀθανασίου

᾽Ωδή ς'

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Ἐνέκρωσας σαρκικός, ἐπιθυμίας τοῖς πόνοις σου, ἐσταύρωσας σεαυτόν, κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι, νηστείας καὶ δάκρυσι, προσευχαῖς καὶ ὕμνοις, ἀνενδότοις προσεδρεύων Θεῷ.

Τῶν μοναστῶν ἀρχηγὸς τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ τύπος καὶ χαρακτήρ, ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκεῖσε πάντα, τῶν ἀζύγων καταγώγια.

Ἦδύς, εὐθύς καὶ χρηστός, ἐπιεικὴς τε καὶ μέτριος, εὐπρόσιτος προσηνής, ἐλεήμων πέφυκας, συμπαθὴς καὶ εὐσπλαγγχος, ἰλαρὸς τοῖς τρόποις, χριστομίμητος τοῖς ἡθεσι.

Θεοτοκίον

Νέος καθάπερ Μωσῆς, ἀναφανεῖς κατεσκεύασας, οἷα πὲρ ἄλλην σκηνήν, μάνδραν Πανσεβάσμιε, ἦν καὶ ὑπερηύξησας, πόνοις καὶ ἰδρῶσι, καὶ ἀνέθου τῆ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Λαμπαδοῦ

Ἐν ἀβύσσω πταισμάτων

Διελθῶν τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, αὔραις θείου Πνεύματος οἰακίζόμενος, πρὸς τοὺς λιμένας ἔφθασας, τῆς ἐκεῖ καταπαύσεως Ὅσιε.

Μοναστῶν ὑποτύπωσις γέγονας, τὴν γὰρ Ἥλιου ἐξεικόνισας ἔρημον, ἐφησυχάζων Ὅσιε, καὶ τὰ πάθη ξηραίνων τοῦ σώματος.

Ὁ βυθὸς τῶν δακρύων σου γέγονε, πάντων τῶν δαιμόνων Μακάριε ὄλεθρος, καὶ φωτισμὸς τῆς ποιμνῆς σου, τῆς ἀεὶ σὲ τιμώσης πανόλβιε.

Θεοτοκίον

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἢ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κύησασα, τὸν τῷ οἰκείῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τῆ ὑπερμάχῳ

Ὡς τῶν αὐλῶν οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, καὶ πρακτικὸν ὑψηλὴν παναληθέστατον, εὐφημούμεν σε ἡ ποιμνη σου, καὶ βοῶμεν, Μὴ ἐλλίπης ἱκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοί, Χαίροις Πάτερ, Ἀθανάσιε.

Ὁ Οἶκος

Ἄνωθέν σου τὴν κλήσιν, εἰληφῶς παραδόξως, ἀθάνατον ζωὴν ἐκκληρώσω, μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς, ἀσωμάτων βίον μετελθῶν, γέγονας τοῖς πάθεσιν ἀνάλωτος, διὸ σὲ εὐφημοῦμεν Πάτερ.

- Χαίροις, φαιδρὸν μοναζόντων κλέος, χαίροις, λαμπρὰ σωφροσύνης στήλη.
- Χαίροις, τῆς ἀνδρείας ἀρίδηλον γνώρισμα, χαίροις, τῆς πανσόφου φρονήσεως ἔνδειξις.
- Χαίροις, στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς, χαίροις, λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτέων τὰς ὁρμᾶς.
- Χαίροις, νοὺς ἀπολαύων ἐννοιῶν ἀπορρήτων, χαίροις, πᾶσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαθρήσας.
- Χαίροις, δι' οὗ ἡσχύνθησαν δαίμονες, χαίροις, δι' οὗ πᾶν πάθος νενέκρωται.
- Χαίροις, λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου, χαίροις, σωτὴρ τῶν πιστῶς σοὶ βοῶντων.
- Χαίροις, Πάτερ Ἀθανάσιε.

Συναξάριον

Τῆ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθω.

Στίχοι

- Μέγας μὲν Ἀντώνιος, ἀρχὴ Πατέρων.
- Θεῖος δ' Ἀθανάσιος ἔνθεον τέλος.
- Κάν' Ἀθανάσιος ὕστερος χρόνοις,

- Ἄλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιοὺς τοῖς πόνοις.
- Ἀθανασίῳ καὶ μαθητῶν ἑξάδι,
- Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.
- Πέμπτη δ' Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄστυ θεοῖο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπαδοῦ.

Στίχοι

- Ἄρδων ἐλαίῳ Λαμπαδὸς τὴν λαμπάδα
- Ἐτοιμος ἐγγίσαντος ἦν τοῦ Νυμφίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀθανασίου

Ὦδὴ ζ'

Θεοῦ συγκατάβασιν

Εἰς πᾶσαν διέδραμε, σχεδὸν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φθόγγος Πάτερ, καὶ εἰς περιδοξόν, ἔφθασας ὕψος Θεοῦ σὲ δοξάσαντος, καὶ περιβόητόν σε πᾶσι ποιήσαντος.

Πενήτων προμήθεια, χηρῶν προστάτης, προνοητὴς ὀρφανῶν, λυπουμένων ταχεῖα παραμυθία, κινδυνευόντων λιμὴν, ἀδικουμένων ἀντίληψις γέγονας, τὸν σὸν μιμούμενος Πάτερ διδάσκαλον.

Ἀστέρα παγκόσμιον, καὶ μοναζόντων φωστήρα ἄδυτον, βοηθὸν ἐν ἀνάγκαις, ἀμαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδῶς μεσίτην καὶ πρέσβυν προβάλλομαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν σὲ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον

Ἴδεῖν ἐφιέμενος, ὁ σὸς θεράπων τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόρρητον δόξαν Θεογεννητορ, τούτου τὸν τίμιον Σταυρὸν λαβὼν ἠκολούθησε, τοῖς ζωηφόροις αὐτοῦ καὶ θείοις ἴχνεσιν.

Τοῦ Λαμπαδοῦ

Ὁ τὴν κάμινον πάλαι

Τὰς βραζούσας καμίνοῦς, τῶν παθῶν κατασβέσας, ἐγκρατείας τὴ δρόσω, Μακάριε ἐβόας, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτοβόλοις λαμπάσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταυγάζεις καρδίας, τῶν πίστει μελωδούντων, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ταπεινὸς τὴ καρδία, ὑψηλὸς πολιτεία καὶ ἐν θαύμασι Πάτερ, ἐδείχθης ἀναμέλπον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὰ ἔθνη φωτίσας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἀθανασίου

Ὦδὴ η'

Ἑπταπλασίως κάμινον

Νεανικῶς τροπούμενος, τὰς ἀρχὰς Ἀθανάσιε, καὶ τὰς ἐξουσίας, τὰς τοῦ σκότους μέγιστος, διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος, τὰς ἐπιβουλάς, καὶ τὰς ἐνέδρας καὶ δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν ποίμνην σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀποίμαντον φυλάττων.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιῶν τὸ πολίτευμα, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο, Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος, ἀναφανεῖς τὴν διαγωγὴν, καὶ τὴν πολιτείαν, ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων, μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρομεν, καὶ τὴν τῶν λειψάνων σου, τιμῶμεν λάρνακα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, πάσης συμφορᾶς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰτούμενοι εὐχαίς σου, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, πιστῶς καὶ χαρμοσύνως, τελοῦντες εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὡς Ἡλιοῦ τὸ πρότερον, τὸ Καρμήλιον ὄκησεν, οὕτω καὶ αὐτός, τῷ Ὄρει τῷ τοῦ Ἄθωνος, σχολάζων ἐπόθησας καθ' ἑαυτὸν συνεῖναι Θεῷ, καὶ θεαρχικαῖς κατανασθεῖς θεωρίαις, θεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, βοῶν αὐτὴ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς

Ἀποκαλύψεσι φρικταῖς, καὶ σημείοις φοβεροῖς Πάτερ θεόφρον, ἀγνοοῦσιν ἐγνώσθης, καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἐφάνης παμμάκαρ κρυπτόμενος, μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπηγάζων.

Χάριν ἀέναον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου, ἀρδευόμενος Μάκαρ, καὶ διασώζεις ἡμᾶς, κινδύνων καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Ἀγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοία καθαρὰ ἐπολιτεύσω, καὶ Ἀγγέλοις συνήφθης, ἀπολυθεὶς τῆς σαρκός, Ὑμνεῖτε βοῶν τὸν φιλόανθρωπον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐκ Πατρὸς μονογενή, γεννηθέντα θεϊκῶς πρὸ τῶν αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἀθανασίου

Ὡδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ἀγνεῖαν, σωφροσύνην καὶ καθαρὰν, πολιτεία καὶ βίον ἀκίβδηλον, καὶ ἀγωγήν, ἄσαρκος καθάπερ ἐπὶ τῆς γῆς, τετελεκῶς ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανόους διατριβάς, καὶ πᾶσι συναγάλλη, ὁσίοις καὶ δικαίοις, καθικετεύων ὑπὲρ πάντων Χριστόν.

Μεγάλως μεγαλύνας ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰκεῖον Δεσπότην καὶ μέλεσι, τοῖς σεαυτοῦ, διὰ θεωρίας καὶ πρακτικῆς, τοῦτον δοξάσας ἔνδοξος, ὄφθης καὶ περίβλεπτος παωταχοῦ, ἐγένου θεοφόρε, τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, ὄντως αἰδεῖσθαι καὶ πολέμιος.

Ἠνώθης Ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, καὶ Ὀσίων χοροῖς συνηρίθμησαι, καὶ ἐκλεκτοῖς, πᾶσι συγχορεύεις μετεσχηκῶς, τῆς ἀληθοῦς θεώσεως, καὶ τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς, μεθ' ὧν ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν σὸν Δεσπότην καθικέτευε.

Θεοτοκίον

Ναὸς ἡγιασμένος χωρητικός, τοῦ ἐνὸς τῆς Τριάδος ὑπάρχουσα, ναὸν ὁ σός, Δέσποινα θεράπων καὶ εὐαγές, σεμνεῖον Ἀθανάσιος, ἠγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ Τιμὴν, ἐν ᾧ ἀκαταπαύστως, μὴ παύση δωρουμένη, τὴν συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τοῦ Λαμπαδοῦ

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λογον

Ὁ δι' ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, σπηλαίῳ κεκρυμμένην Ἱερῶς, λαμπαδοῦχια τοῦ Πνεύματος, Λαμπαδὲ θεοφόρε, πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτὴν, τῶν λειψάνων σου θήκην, πηγάζουσαν ἰάματα.

Ἀσκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασώζεις ἐκ φθορᾶς, τοὺς τιμώντάς σε πόθῳ, παμμάκαρ θεοφόρε Λαμπαδέ, ὁδηγῶν ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς τρίβον τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον

Φείσαι μου Κύριε φείσαι, ὅταν μέλλης με κρίναι, καί, μὴ καταδικάσης με εἰς πύρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, Δυσωπεῖ σέ Παρθένος, ἢ σέ κυφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ἐξαποστειλάριον

Τῶν Μαθητῶν ὁρόντων σέ

Ὡς τηλαυγῆς ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων, Ἐφῶς φαεσφόρος καὶ Ἑσπερίων, μέρη, Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν, ἀλλὰ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου Κυρίω.

Θεοτοκίον

Πανευαγῆς Παντάνασσα ἰκεσίαις, τοῦ σοῦ τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φύλαττε τὴν ποιμνὴν σου ἀπρόσψαυστον, πάσης ἐναντιότητος, διαπαντὸς σέ ὑμνοῦσαν, τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τὰ ἐφεξῆς γ', δευτεροῦντες τὸ ἄ'.

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν, ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ ποδῶν ὁ θεράπων σου, πηγὴν αἱμάτων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσιν, πονηρίας πνεύματα, οἷς ἔτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρις αἵματος. (Δίς)

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν δωρεῶν, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὕτη δεδώρηται, ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε, συνεχομένους τε ἀκαθάρτοις πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ρύεται, καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ.

Χαίροις ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, τῶν μοναζόντων ἀστήρ, τῶν ποιμένων, τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθανάσιε, τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε, χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγὴ, χαῖρε Τριάδος τὸ καταγώγιον, χαῖρε λαμπρότατε, λύχνη διακρίσεως, χαῖρε κανών, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ στήλη ἔμψυχε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Πρὸς τό, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην

Τὸν τῆς Ἀθανασίας ἐπόνυμον, ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθω, ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα, ὃς καὶ τὴν ποιμνὴν συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίω ἀνήγειρε πόθω, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο, ἢ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. β'

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἡ γ' καὶ ζ' Ὠδή.